

er især et problem, fordi regeringen jo reelt ikke ønsker valgmulighed på det her område, men nærmere tvang.

Hvorfor vil Det Konservative Folkeparti ikke være med til at sikre pasningsgaranti, så en forlænget barselorlov reelt bliver en valgmulighed og ikke tvang? Hvorfor vil Det Konservative Folkeparti ikke være med til at sikre fædrenes rettigheder, så det igen bliver en valgmulighed og ikke tvang?

Eller sagt på en anden måde: Hvorfor vil Det Konservative Folkeparti med det her finanslovforslag skabe en endnu større ulighed mellem mænd og kvinder også i pensionsøjemed?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Der er nogle dage, hvor man godt kan forstå, at det er svært at være konservativ, hvis man betragter det som et storebror/lillebror-forhold. Det var især ved førstebehandlingen, hvor De Konservative havde det meget, meget svært med at forsvare de store besparelser, der var på handelsskoleområdet, og hvor man sagde, at det jo ikke var aftalebrud, lige indtil statsministeren kom hjem, for så blev der lavet om på det. Det er jo selvfølgelig en frækhed.

Noget andet er, når man ser på, hvordan de første 100 dage er gået. Jeg har været heldig at få en side fra vistnok Frederiksborg Amtstidende, en facitliste for de første 100 dage. Der forstår jeg så, at besparelsen bliver stoppet, fordi De Konservative var stærkt utilfredse, men den var meget inspireret af Venstre.

Det kan man så forholde sig til, men kunne problemet ikke have været løst ved, at De Konservative selv havde indrykket en annonce med det, man havde opnået. Men så kan man jo diskutere, hvor stort formatet skulle have været.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg tror, at fru Gitte Seeberg misforstod mit spørgsmål. Det er også klart nok, for der er flere forslag i spil omkring den her finanslovdebat.

Det er sådan, at hvis jeg medregner den del af skattelettelser til erhvervslivet, som man tager af bordet i forhold til Socialdemokraternes forslag, er vi oppe over 4 mia. kr. Men det synes jeg ikke var reelt, for jeg kan ikke lide, at vi også tager det der forslag ind over, heller ikke når det kommer mig selv til gode.

Det, jeg taler om, er L 55, L 92, L 97, L 99, L 100, L 107, L 135 og L 137, som alt i alt giver er-

hvervslivet skattelettelser for minimum 2,2 mia. kr. Det er altså ikke forslag, der har at gøre med SR-regeringens øgede skatter på erhvervslivet, som VK-regeringen har taget af bordet. Det er simpelt hen et spørgsmål om de konkrete forslag, som regeringen selv har fremsat, der giver 2,2 mia. kr. i skattelettelser til erhvervslivet i et år, hvor der er nedskæringer på uddannelse, arbejdsmiljø, miljø og kultur.

Formanden:

Fru Gitte Seeberg, og derefter er det hr. Jacob Buksti, hr. Ole M. Nielsen og fru Elisabeth Arnold.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil kan jeg kun sige, at de tal, som bliver nævnt her, fuldstændig savner hold i virkeligheden.

Jeg forstår ikke indlægget fra fru Mette Frederiksen, for sagen er jo den, at det forslag, som vi er fremkommet med på barselområdet, jo på ingen måde er så vidtgående som det forslag, Socialdemokratiet og øvrige partier er kommet med. Var de forslag blevet gennemført, ville det jo have haft endnu større ligestillingsmæssige konsekvenser, hvis det er den sag, man er optaget af.

Kl. 18.00

Jeg erkender og er enig i, at man kan tage en debat om pensionsforholdene, og det synes jeg også er en rimelig debat at tage, for der er naturligvis et problem, når kvinderne bliver hjemme. Det er jo mest kvinderne, der ønsker at blive hjemme – eller af en eller anden årsag bliver hjemme – og det giver et problem på sigt. Det står jo altid en frit for at tage den debat.

Jeg synes gerne, at jeg ville svare hr. Ole Stavad på nogle af hans spørgsmål. Vi har brugt timer på at diskutere det spørgsmål om kommunerne i går og for den sags skyld også i dag med tidligere ordførere. Det Konservative Folkepartis synspunkt er det, at når regeringen indgår aftaler med kommunerne, aftaler, som bifaldes i høje toner af kommunerne, så er det aftaler, som skal overholdes.

Så det er ikke et spørgsmål om, at man tager 600 mio. kr. fra kommunerne, eller noget andet. Det er simpelt hen et spørgsmål om, at man har indgået en aftale, og den aftale står man ved. Jeg synes, at det er to helt forskellige ting.

Så har vi den anden sag, og det er de 500 mio. kr., som bliver givet til de ældre, og de bliver